

Sobota 5. postního týdne

📖 Ex 37,21-28; Jan 11,45-56

Ez 37,21-28

Tak praví Pán, Hospodin: „Hle, **vezmu** izraelské syny z národů, ke kterým šli, a **shromáždím** je ze všech stran a **přivedu je do jejich vlasti**. Udělám z nich jeden národ na zemi, na izraelských horách; všichni budou mít jednoho krále, nebudou již dvěma národy, **nebudou již rozdělení** na dvě království. **Už se neposkvrní** svými modlami a bůžky, všemi svými hanebnostmi; a až je vysvobodím ze všech jejich nevěrností, kterými se prohřešili, **očistím je a budou mým lidem a já budu jejich Bohem**. Můj služebník David jim všem bude králem a jediným pastýřem; **budou následovat má nařízení, mé zákony budou zachovávat a plnit**. **Budou bydlet v zemi**, kterou jsem dal svému služebníkovi Jakobovi, kterou obývali jejich otcové. Budou na ní bydlet oni i jejich synové, i synové jejich synů navždy; David, můj služebník, bude navěky jejich vladařem. **Uzavřu s nimi smlouvu pokoje: bude to věčná smlouva: požehnám je a rozmnožím, navěky zbuduji svou svatyni u nich. Můj příbytek bude mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem**. Tak poznají národy, že já jsem Hospodin, který posvěcuje Izraele, když má svatyně bude navěky mezi nimi.“

Jan 11,45-56

Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo. Někteří z nich však odešli k farižeům a pověděli jim, co Ježíš vykonal. Velekněží a farizeové svolali proto veleradu a radili se: „Co máme dělat? Vždyť ten člověk koná mnoho znamení! Necháme-li ho tak, všichni v něho uvěří, a pak přijdou Římané a vezmou nám (svaté) místo i národ.“ Jeden z nich, Kaifáš, který byl v tom roce veleknězem, jim řekl: „Vy vůbec nic nevíte ani nemyslíte na to, že je pro vás lépe, když jeden člověk umře za lid, než aby zahynul celý národ.“ To neřekl ze sebe, ale jako velekněz toho roku prorokoval, že **Ježíš musí umřít za národ – a nejen za národ, ale i proto, aby rozptýlené Boží děti shromáždil vjedno**. Od toho dne se rozhodli, že ho zabijí. Proto Ježíš už mezi židy veřejně nevystupoval, ale odešel odtamtud do kraje blízko pouště, do města zvaného Efraim, a tam pobýval s učedníky. Byly blízko židovské velikonoce a mnozí z toho kraje putovali před svátky vzhůru do Jeruzaléma, aby se posvětili. **Hledali Ježíše, a jak stáli v chrámovém nádvoří, říkali si mezi sebou: „Co myslíte? Nepřijde na svátky?“** Velekněží a farizeové vydali nařízení, že kdo se doví, kde on je, má to oznámit, aby se ho mohli zmocnit.

➔ **K evangeliu: Život za vysokou cenu (podle S. Faustiho)**

Rozhodování velerady je určováno strachem z Římanů, kteří zničí chrám a lid. Je-li totiž Ježíš Mesiáš, oni tvrdě zasáhnou, aby vyhladili jakýkoli nárok na svobodu. Nepochopili, že Římané jim provedou právě to, co oni páchají na Mesiáši. On přišel ne proto, aby je osvobodil od Římanů, ale aby je i Římany osvobodil od hry smrti, kterou všichni hrajeme. Hospodinu, který v jediné noci vyvedl Izraele z Egypta, se nepodaří za čtyřicet let vyvést Egypt ze srdce Izraele. A jsou-li jeho dějiny anticipací toho, co se děje s námi (1 Kor 10,11), můžeme se domnívat, že za dva tisíce let se mu ještě nepodařilo osvobodit naše srdce.

Ježíš musí umřít za národ – a nejen za národ, ale i proto, aby rozptýlené Boží děti shromáždil vjedno. Kaifáš vyslovuje význam Ježíšovy smrti: on je člověk, jediný, který umírá ve prospěch druhých, aby nikdo nezahynul. Božími dětmi jsou všichni lidé, kteří se jimi stávají mimo jakoukoli odlišnost náboženství nebo rasy tím, že věří v Syna a milují bratry a Otce. Proto je důležité hlásat evangelium, aby všichni poznali pravdu, která je osvobodí. Když tu něco je, a nikdo o tom neví, je to, jako by to neexistovalo. Po nezbytných věcech ale zůstává člověku touha, která alespoň na konci bude naplněna.

Den, v kterém Ježíš daruje život (vzkřísil Lazara), je stejný den, kdy rozhodují o jeho smrti. Život za život; život za vysokou cenu, za cenu vlastní smrti.

Po vzkříšení Lazara **všichni hledají Ježíše**. Jak by člověk nemohl nehledat toho, který dává život a který je vzkříšení a život? **On na svátky přijde. A bude Paschou**, ve které se uskuteční to, čeho bylo vzkříšení Lazara „znamením všech znamení“.

✠ MODLITBA

Ježíši, hledám tě uprostřed svých povinností, starostí, úkolů, vztahů i toho, co mě baví... Ne proto, že jsi vzkřísil Lazara, ale že jsi zemřel i za mě. S vděčností znovu přijímám tento nezasloužený dar a připojuji se k prosbě, abys všechny rozptýlené Boží děti shromáždil vjedno. Amen.

